

Onnistumisen tunteet ja oppilaiden motivaatio käsitöissä 5–6. luokkalaisilla

Käsityönaineenopettajan tutkinto-ohjelma / Rauma

Kandidaatintutkielma

Tommi Tammi
Artturi Tuure

19.6.2026
Rauma

Turun yliopiston laatujärjestelmän mukaisesti tämän julkaisun alkuperäisyys on
tarkastettu
Turnitin OriginalityCheck -järjestelmällä.

Kandidaatintutkielma

Tutkinto-ohjelma, oppiaine: Käsityön aineenopettaja, käsityökasvatus

Tekijät: Tommi Tammi, Artturi Tuure

Otsikko: Onnistumisen tunteet ja oppilaiden motivaatio käsityöissä 5–6. luokkalaisille

Ohjaaja(t): Yliopistonlehtori Virpi Yliverronen

Sivumäärä: 39 sivua

Päivämäärä: 19.6.2026

Miksi osa oppilaista innostuu käsityötunneilla oppimaan uutta ja jatkaa yrittämistä myös epäonnistumisten jälkeen, kun taas toisille työskentely voi tuntua haastavalta ja motivaatiota heikentävältä? Oppilaiden motivaatio ja onnistumisen kokemukset ovat keskeisiä oppimiseen vaikuttavia tekijöitä, mutta niiden merkitystä käsityön oppimisympäristössä on tutkittu melko vähän. Tässä tutkimuksessa tarkasteltiin, miten uusien taitojen oppiminen vaikuttaa oppilaiden motivaatioon sekä miten onnistumisen kokemukset ovat yhteydessä oppilaiden kiinnostukseen käsityötä kohtaan.

Tutkimus toteutettiin kvantitatiivisena kyselytutkimuksena, ja aineisto kerättiin Webropol-kyselyllä 50 suomalaiselta 5.–6.-luokkalaiselta oppilaalta. Aineisto analysoitiin kuvailevien tilastollisten menetelmien sekä khiin neliö -testin avulla. Tuloksia tarkasteltiin frekvenssien, prosenttijakaumien, keskiarvojen ja ryhmien välisten vertailujen avulla.

Tulokset osoittivat, että oppilaat suhtautuvat käsityön opiskeluun pääosin myönteisesti. Valtaosa vastaajista halusi oppia uusia taitoja, koki käsityössä opittujen taitojen olevan hyödyllisiä ja ilmoitti jatkavansa yrittämistä myös silloin, kun työ ei onnistunut heti. Lisäksi suurin osa oppilaista koki onnistuvansa käsityötunneilla melko usein. Tulokset viittaavat siihen, että uusien taitojen oppiminen ja onnistumisen kokemukset muodostavat tärkeän perustan oppilaiden motivaatiolle ja kiinnostukselle käsityön oppiainetta kohtaan.

Ryhmien välisissä vertailuissa havaittiin kaksi tilastollisesti merkitsevää eroa. Tytöt pitivät opettajan tai kavereiden kannustusta poikia useammin käsityötunneilla innostavana tekijänä. Lisäksi teknisen työn oppilaat kokivat tekstiilityön oppilaita useammin epäselvät ohjeet syyksi käsityön vaikeuksille tai epäonnistumisille. Muissa tarkastelluissa vertailuissa tilastollisesti merkitseviä eroja ei havaittu.

Tutkimuksen perusteella käsityön oppimisympäristö tarjoaa oppilaille merkittäviä mahdollisuuksia kokea onnistumista, kehittää osaamistaan ja vahvistaa motivaatiotaan. Tulokset korostavat erityisesti uusien taitojen oppimisen, onnistumisen kokemusten, kannustavan ilmapiirin sekä selkeän ohjauksen merkitystä oppilaiden myönteisten oppimiskokemusten rakentumisessa.

Avainsanat: Käsityön oppiaine, oppimismotivaatio, onnistumisen kokemukset, motivaatioteoria.

Sisällysluettelo

1	Johdanto	4
2	Onnistumisen kokemukset, motivaatio ja itseohjautuvuus	7
2.1	Onnistumisen kokemukset	7
2.2	Motivaatio	8
2.3	Itseohjautuvuus	9
2.4	Onnistumisen tunteiden, motivaation ja itseohjautuvuuden yhteys käsityön oppimisessa	10
3	Tutkimuskysymykset ja viitekehyskuvio	12
3.1	Tutkimuskysymykset	12
3.2	Viitekehyskuvio	12
4	Tutkimuksen toteuttaminen	13
4.1	Tutkimusmenetelmät ja aineistonkeruu	13
4.2	Aineiston analysointi	16
5	Tutkimustulokset	18
5.1	Uusien taitojen oppimisen vaikutus työskentelymotivaatioon käsityössä	18
5.2	Onnistumisen kokemusten vaikutukset käsityö kiinnostukseen	22
6	Johtopäätökset	25
7	Pohdinta	28
7.1	Tutkimusetiikka	28
7.2	Jatkotutkimus	28
	Lähteet	30
	Liitteet	32
	Liite 1. Kyselylomake	32
	Liite 2. Saatekirje	35
	Liite 3. Tietosuojailmoitus	36
	Liite 4. Oppilaan suostumuslomake	39

1 Johdanto

Motivaatio ja onnistumisen kokemukset ovat keskeisiä oppimiseen vaikuttavia tekijöitä kaikissa oppiaineissa. Ne vaikuttavat siihen, kuinka aktiivisesti oppilas osallistuu työskentelyyn, kuinka pitkäjänteisesti hän harjoittelee uusia taitoja sekä millaisena hän kokee oman osaamisensa. Oppilaiden kokemukset oppimisesta eivät muodostu pelkästään tiedollisten tavoitteiden saavuttamisesta, vaan myös niistä tunteista ja merkityksistä, joita oppimisprosessin aikana syntyy. Myönteiset oppimiskokemukset voivat vahvistaa kiinnostusta oppiainetta kohtaan ja lisätä halua oppia uutta, kun taas toistuvat epäonnistumisen kokemukset voivat heikentää motivaatiota ja uskoa omaan kykyihin.

Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteissa (Opetushallitus, 2014) korostetaan oppilaan aktiivista roolia omassa oppimisessaan sekä oppimaan oppimisen taitojen merkitystä. Oppilaiden tulisi oppia tunnistamaan omia vahvuuksiaan, asettamaan tavoitteita ja arvioimaan omaa toimintaansa. Näiden taitojen kehittyminen edellyttää kuitenkin oppimisympäristöä, joka tukee oppilaan motivaatiota, mahdollistaa onnistumisen kokemuksia ja kannustaa pitkäjänteiseen työskentelyyn. Oppimisen kannalta on tärkeää, että oppilas kokee pystyvänsä vaikuttamaan omaan toimintaansa ja saavuttamaan tavoitteitaan.

Käsityön oppiaine tarjoaa erityisen mielenkiintoisen ympäristön motivaation ja onnistumisen kokemusten tarkastelulle. Käsityössä oppiminen tapahtuu konkreettisen tekemisen, suunnittelun, kokeilemisen ja ongelmanratkaisun kautta. Oppilas näkee oman työskentelynsä tulokset käytännössä ja voi seurata taitojensa kehittymistä työprosessin eri vaiheissa. Toisin kuin monissa muissa oppiaineissa, käsityössä oppiminen näkyy usein konkreettisenä tuotoksena, mikä voi vahvistaa oppilaan kokemusta omasta osaamisesta ja aikaansaamisesta. Samalla käsityö tarjoaa mahdollisuuksia luovuuteen, omien ratkaisujen tekemiseen sekä yksilöllisten vahvuuksien hyödyntämiseen.

Käsityön oppimisprosessi ei kuitenkaan koostu pelkästään onnistumisista.

Työskentelyn aikana oppilaat kohtaavat myös haasteita, virheitä ja tilanteita, joissa lopputulos ei vastaa omia odotuksia. Oppimisen kannalta tällaiset tilanteet voivat olla

merkittäviä, sillä ne tarjoavat mahdollisuuksia harjoitella ongelmanratkaisua, sinnikkyyttä ja oman toiminnan arviointia. Se, miten oppilas tulkitsee onnistumisiaan ja epäonnistumisiaan, voi vaikuttaa hänen käsitykseensä omasta osaamisestaan sekä siihen, kuinka motivoitunut hän on jatkamaan työskentelyä.

Motivaatiota voidaan tarkastella sisäisen ja ulkoisen motivaation näkökulmasta. Sisäisessä motivaatiossa toiminta koetaan itsessään mielekkääksi ja kiinnostavaksi, kun taas ulkoisessa motivaatiossa toimintaa ohjaavat esimerkiksi palkkiot, arvosanat tai muiden odotukset (Vasalampi, 2022). Oppimisen kannalta sisäisen motivaation on todettu olevan erityisen merkityksellistä, sillä se tukee pitkäjänteistä työskentelyä, kiinnostusta oppimiseen sekä halua kehittää omaa osaamista. Käsityön oppiaineessa sisäistä motivaatiota voivat vahvistaa esimerkiksi uuden oppiminen, mahdollisuus vaikuttaa omaan työskentelyyn sekä oman työn konkreettisten tulosten näkeminen.

Motivaatio liittyy läheisesti onnistumisen kokemuksiin ja minäpystyvyyteen. Banduran (1997) mukaan yksilön usko omiin kykyihinsä vaikuttaa siihen, millaisia tavoitteita hän asettaa itselleen, kuinka paljon hän on valmis ponnistelemaan tavoitteidensa saavuttamiseksi sekä miten hän suhtautuu vaikeuksiin ja epäonnistumisiin. Erityisesti onnistumisen kokemukset ovat keskeinen minäpystyvyyttä vahvistava tekijä. Kun oppilas kokee onnistuvansa, hänen luottamuksensa omiin kykyihinsä vahvistuu, mikä voi lisätä myös motivaatiota ja kiinnostusta oppimista kohtaan. Vastaavasti heikko usko omaan osaamiseen voi vähentää yrittämistä ja johtaa tehtävien välttelyyn.

Onnistumisen kokemukset eivät kuitenkaan tarkoita pelkästään valmiin tuotteen onnistumista tai korkeaa suoritustasoa. Oppilas voi kokea onnistuneensa esimerkiksi oppiessaan uuden taidon, ratkaistessaan ongelman, ylittäessään omat odotuksensa tai huomattessaan oman kehittymisensä. Tämän vuoksi onnistumisen kokemukset ovat yksilöllisiä ja liittyvät vahvasti siihen, miten oppilas itse tulkitsee omaa toimintaansa. Erityisesti käsityössä tällaiset kokemukset voivat olla merkittäviä, sillä työskentely on pitkäkestoista ja oppilas pystyy seuraamaan omaa edistymistään konkreettisesti.

Myös oppimisympäristöllä ja opettajan toiminnalla on tärkeä merkitys motivaation ja onnistumisen kokemusten rakentumisessa. Kannustava palaute, selkeät ohjeet, turvallinen ilmapiiri ja oppilaiden yksilöllisten tarpeiden huomioiminen voivat vahvistaa

oppilaiden myönteisiä kokemuksia oppimisesta (Juuti & Lavonen, 2018).

Oppimisympäristö voi joko tukea tai heikentää oppilaan uskoa omaan kykyihinsä, minkä vuoksi opettajan rooli oppimisprosessin ohjaajana on keskeinen.

Vaikka motivaation ja onnistumisen kokemusten merkitystä oppimisessa on tutkittu laajasti, niiden yhteyttä käsityön oppimisympäristössä on tarkasteltu suhteellisen vähän erityisesti alakouluikäisten oppilaiden näkökulmasta. Käsityön oppiaine tarjoaa kuitenkin ainutlaatuisen mahdollisuuden tarkastella näitä ilmiöitä, sillä oppiminen on konkreettista, näkyvää ja vahvasti tekemiseen perustuvaa. Oppilaiden kokemusten tutkiminen voi tuottaa tietoa siitä, millaiset tekijät tukevat motivaatiota ja myönteisiä oppimiskokemuksia käsityön opetuksessa.

Tämän tutkimuksen tavoitteena on tarkastella uusien taitojen oppimisen yhteyttä oppilaiden motivaatioon sekä selvittää, millaisia onnistumisen kokemuksia oppilaat kokevat käsityön oppimisympäristössä. Lisäksi tutkimuksessa tarkastellaan, esiintyykö kokemuksissa eroja sukupuolen, luokka-asteen tai käsityön osa-alueen mukaan. Tutkimuksen tarkoituksena on lisätä ymmärrystä niistä tekijöistä, jotka tukevat oppilaiden myönteisiä kokemuksia, kiinnostusta ja motivaatiota käsityön opiskelussa.

Tässä tutkimuksessa on hyödynnetty OpenAI:n ChatGPT-palvelua tekstin kieliasun, rakenteen ja luettavuuden tarkastamiseen sekä tutkimustulosten sanallisen raportoinnin tukena. Tekoälyä on käytetty kirjoittamisen apuvälineenä, mutta tutkimuksen sisältö, aineiston analyysi, tulosten tulkinta ja johtopäätökset ovat tekijöiden itsenäisesti tuottamia.

2 Onnistumisen kokemukset, motivaatio ja itseohjautuvuus

2.1 Onnistumisen kokemukset

Onnistumisen tunteella viitataan tässä tutkimuksessa oppilaan omaan kokemukseen siitä, että hän on onnistunut tehtävässä tai saavuttanut itselleen merkityksellisen tavoitteen. Kyse ei ole pelkästään ulkoisesti arvioitavasta suorituksesta, vaan ennen kaikkea siitä, miten oppilas itse tulkitsee osaamistaan ja kehittymistään. Onnistumisen kokemukset liittyvät läheisesti käsityksiin omasta pystyvyydestä ja kyvykkyydestä, joita kuvataan minäpystyvyyden käsitteellä, ja jotka ovat keskeisiä tekijöitä oppimisessa ja motivaation muodostumisessa (Bandura, 1997; Salmela-Aro, 2018; Vasalampi, 2022).

Onnistumisen kokemukset ovat keskeisessä roolissa oppimismotivaation rakentumisessa ja ylläpitämisessä. Oppilaan kokemus omasta osaamisestaan ja edistymisestään vahvistaa sisäistä motivaatiota sekä kiinnostusta oppimista kohtaan (Salmela-Aro, 2018). Vastaavasti toistuvat epäonnistumisen kokemukset voivat heikentää oppilaan uskoa omaan kykyihinsä ja vähentää motivaatiota (Aunola, 2018). Oppimiseen liittyvät tunteet ja kokemukset vaikuttavat olennaisesti siihen, kuinka oppilas sitoutuu työskentelyyn ja millaisena hän kokee oppimisen (Järvenoja & Järvelä, 2006). Aiemmat onnistumisen kokemukset vahvistavat yksilön uskoa omaan kykyihinsä, mikä lisää motivaatiota ja halua yrittää myös tulevaisuudessa tehtävissä (Bandura, 1997).

Onnistumisen kokemukset liittyvät oppilaan tavoitteisiin, jotka ohjaavat hänen toimintaansa oppimistilanteissa. Oppilas voi keskittyä oman osaamisensa kehittämiseen tai verrata suoritustaan muihin, mikä vaikuttaa siihen, miten hän kokee onnistumisen (Tuominen ym., 2017). Onnistumisen kokemukset vahvistavat erityisesti sellaista oppimista, jossa painopiste on oman osaamisen kehittämisessä ja uuden tiedon omaksumisessa. Tällainen suuntautuminen tukee oppilaan pitkäjänteistä työskentelyä ja myönteistä suhtautumista oppimiseen.

Käsityön oppiaineessa onnistumisen kokemukset korostuvat, sillä oppiminen on konkreettista ja näkyvää. Oppilas saa palautetta työskentelystään esimerkiksi valmiin tuotoksen, työprosessin sekä opettajan antaman palautteen kautta. Tällaiset kokemukset voivat vahvistaa oppilaan käsitystä omasta osaamisestaan ja lisätä sitoutumista oppimiseen (Grönman ym., 2022). Lisäksi käsityö tarjoaa oppilaalle

mahdollisuuksia nähdä oman työnsä edistyminen vaihe vaiheelta, mikä voi vahvistaa kokemusta kehittymisestä ja lisätä oppimisen mielekkyyttä. Samalla käsityö tarjoaa tilanteita, joissa epäonnistumiset ovat näkyviä, mikä korostaa pedagogisen tuen merkitystä onnistumisen tunteiden rakentumisessa. Opettajan ohjauksella ja palautteella on keskeinen rooli siinä, miten oppilas tulkitsee onnistumisia ja epäonnistumisia sekä millaiseksi hänen käsityksensä omasta osaamisestaan muodostuu. Näin onnistumisen kokemukset eivät synny pelkästään yksilön toiminnan seurauksena, vaan ne rakentuvat osana laajempaa oppimisympäristöä.

2.2 Motivaatio

Motivaation käsite viittaa niihin tekijöihin, jotka suuntaavat, ylläpitävät ja säätelevät yksilön toimintaa ja oppimista. Oppimisen kontekstissa motivaatio ilmenee esimerkiksi oppilaan kiinnostuksena, yritteliäisyytenä ja sitoutumisena tehtäviin (Salmela-Aro, 2018.) Motivaatio voidaan jakaa sisäiseen ja ulkoiseen motivaatioon, joista sisäinen motivaatio tarkoittaa toimintaa, joka koetaan itsessään mielekkääksi ja palkitsevaksi, kun taas ulkoinen motivaatio perustuu ulkoisiin palkkioihin tai vaatimukseen (Vasalampi, 2022).

Oppimismotivaatio on keskeinen tekijä oppimisprosessin onnistumisessa, sillä se vaikuttaa siihen, kuinka aktiivisesti oppilas osallistuu työskentelyyn ja kuinka pitkäjänteisesti hän jaksaa kohdata haasteita. Motivaation taustalla vaikuttavat monet tekijät, kuten oppilaan käsitys omasta osaamisestaan, aiemmat kokemukset sekä oppimisympäristö (Aunola, 2018). Myös opettajalla on merkittävä rooli oppimismotivaation tukemisessa esimerkiksi tarjoamalla sopivan tasoisia haasteita ja kannustavaa palautetta (Juuti & Lavonen, 2018).

Motivaatio kytkeytyy läheisesti onnistumisen tunteisiin, sillä positiiviset kokemukset omasta osaamisesta voivat vahvistaa oppilaan kiinnostusta ja halua oppia lisää. Vastaavasti heikot onnistumisen kokemukset voivat vähentää motivaatiota ja johtaa tehtävien välttelyyn. Oppimisprosessiin liittyvät tunteet ja niiden säätely ovatkin keskeisiä tekijöitä motivaation ylläpitämisessä (Järvenoja & Järvelä, 2006).

Lisäksi oppilaiden motivaatiota voidaan tarkastella tavoiteorientaatioiden kautta. Oppilas voi suuntautua oppimiseen ja kehittymiseen tai vaihtoehtoisesti suoritusten

vertailuun muihin nähden, mikä vaikuttaa siihen, miten hän lähestyy oppimistehtäviä (Tuominen ym., 2017). Tavoiteorientaatioihin liittyvät myös oppilaan käsitykset omasta kyvykkyydestään ja oppimismahdollisuuksistaan. Dweckin (2017) mukaan oppilaan ajattelutavat vaikuttavat siihen, näkeekö hän kyvykkyytensä kehittyvänä vai pysyvänä, mikä puolestaan ohjaa hänen suhtautumistaan haasteisiin ja epäonnistumisiin. Oppimisorientaatioon liittyy usein syvällisempi sitoutuminen ja myönteisempi suhtautuminen oppimiseen.

Käsityön oppiaineessa motivaatio rakentuu usein tekemisen, luovuuden ja konkreettisten tuotosten ympärille. Oppilaan mahdollisuus suunnitella, kokeilla ja nähdä oman työnsä tulokset voi lisätä kiinnostusta ja sitoutumista oppimiseen. Tällöin myös onnistumisen tunteet ja motivaatio vahvistavat toisiaan muodostaen myönteisen kehän oppimisprosessissa.

2.3 Itseohjautuvuus

Itseohjautuvuus ja itsesäätely ovat keskeisiä tekijöitä oppimisprosessissa, ja ne liittyvät läheisesti sekä motivaatioon että onnistumisen kokemuksiin. Itseohjautuvuudella tarkoitetaan oppilaan kykyä toimia aktiivisesti oman oppimisensa ohjaajana, asettaa tavoitteita sekä säädellä omaa toimintaansa niiden saavuttamiseksi. Itsesäätely puolestaan viittaa oppilaan kykyyn säädellä omia ajatuksiaan, tunteitaan ja toimintaansa oppimistilanteissa (Malmberg & Kontturi, 2023).

Oppilaan itseohjautuvuus kehittyy vähitellen ja vaatii tuekseen oppimisympäristön, jossa oppilaalle tarjotaan mahdollisuuksia tehdä valintoja, asettaa tavoitteita ja arvioida omaa toimintaansa. Tällainen toiminta vahvistaa oppilaan kokemusta omasta pystyvyydestään sekä lisää motivaatiota oppimiseen (Kontturi, 2016). Myös opetussuunnitelmassa korostetaan oppilaan aktiivista roolia oppimisprosessissa sekä itsesäätelytaitojen merkitystä osana oppimaan oppimista (Opetushallitus, 2014). Näin itseohjautuvuus ei ole pelkästään yksilön ominaisuus, vaan se rakentuu vuorovaikutuksessa oppimisympäristön kanssa.

Itsesäätelyn kannalta keskeisiä taitoja ovat esimerkiksi tarkkaavuuden suuntaaminen ja ylläpitäminen, tunteiden säätely sekä kyky toimia tilanteen tavoitteiden mukaisesti. Oppimistilanteissa oppilaan toimintaan vaikuttaa erityisesti itsesäätelyn

minäpystyvyys, jolla tarkoitetaan luottamusta omiin kykyihin säädellä ajatuksia, tunteita ja käyttäytymistä oppimisen aikana (Paananen, 2020). Tällainen luottamus vaikuttaa siihen, kuinka oppilas pystyy ylläpitämään tarkkaavuuttaan, ponnistelemaan tehtävän parissa ja etenemään työskentelyprosessissa vaiheesta toiseen.

Itseohjautuvuus kytkeytyy vahvasti onnistumisen kokemuksiin. Kun oppilas kokee pystyvänsä vaikuttamaan omaan oppimiseensa ja saavuttamaan tavoitteitaan, syntyy myönteisiä onnistumisen kokemuksia, jotka puolestaan vahvistavat motivaatiota. Vastaavasti puutteet itsesäätelytaidoissa voivat vaikeuttaa oppimista ja heikentää kokemuksia omasta osaamisestaan (Sainio ym., 2020). On myös todettu, että erityisesti onnistumiskokemuksilla on keskeinen merkitys minäpystyvyyden rakentumisessa (Paananen, 2020), minkä vuoksi oppilaan kokemukset oppimistilanteiden hallinnasta voivat vaikuttaa pitkälle myös myöhempään työskentelyyn ja motivaatioon. Näin itseohjautuvuus, motivaatio ja onnistumisen kokemukset muodostavat keskenään vuorovaikutteisen kokonaisuuden, jossa eri tekijät tukevat toisiaan.

Käsityön oppiaineessa itseohjautuvuus korostuu erityisesti, sillä oppimisprosessi sisältää usein suunnittelua, päätöksentekoa ja ongelmanratkaisua. Oppilas joutuu tekemään valintoja esimerkiksi materiaalien, työvaiheiden ja toteutustapojen suhteen, mikä edellyttää aktiivista toimijuutta ja itsesäätelyä. Lisäksi työskentelyprosessin aikana oppilas joutuu arvioimaan omaa edistymistään ja tekemään tarvittavia muutoksia, mikä kehittää itseohjautuvuuden taitoja käytännössä.

Itseohjautuvuuteen kasvaminen ei tapahdu itsestään, vaan se edellyttää tietoista ohjausta, opetusta ja mahdollisuuksia harjoitella tilanteiden hallintaa (Paananen, 2020). Tällaisessa oppimisympäristössä oppilaan mahdollisuudet kokea onnistumista ja kehittää motivaatiotaan ovat vahvasti sidoksissa hänen kykyynsä ohjata omaa oppimistaan. Itseohjautuvuus voi siten tukea oppilaan pitkäjänteistä työskentelyä ja vahvistaa kokemusta omasta osaamisesta, mikä edistää oppimista kokonaisvaltaisesti.

2.4 Onnistumisen tunteiden, motivaation ja itseohjautuvuuden yhteys käsityön oppimisessa

Onnistumisen tunteet, motivaatio ja itseohjautuvuus muodostavat toisiinsa kietoutuvan kokonaisuuden, joka vaikuttaa keskeisesti oppimisprosessiin. Nämä tekijät eivät toimi

toisistaan irrallaan, vaan ovat jatkuvassa vuorovaikutuksessa keskenään. Oppilaan kokemus onnistumisesta voi vahvistaa hänen motivaatiotaan, mikä puolestaan tukee aktiivista ja itseohjautuvaa työskentelyä. Vastaavasti korkea motivaatio ja kehittyneet itsesäätelytaidot lisäävät todennäköisyyttä kokea onnistumista oppimistilanteissa (Salmela-Aro, 2018; Vasalampi, 2022).

Oppimisprosessissa itseohjautuvuus toimii eräänlaisena sillanrakentajana onnistumisen kokemusten ja motivaation välillä. Kun oppilas kykenee asettamaan tavoitteita, säätelämään toimintaansa ja arvioimaan omaa oppimistaan, hän saa enemmän mahdollisuuksia kokea onnistumista. Nämä kokemukset vahvistavat oppilaan käsitystä omasta osaamisestaan ja lisäävät motivaatiota jatkaa työskentelyä (Kontturi, 2016; Malmberg & Kontturi, 2023). Samalla myönteinen motivaatio tukee oppilaan halua ottaa vastuuta omasta oppimisestaan ja kehittää itseohjautuvuuden taitoa.

Myös oppimisympäristöllä ja opetuksella on merkittävä rooli näiden tekijöiden välisen yhteyden rakentumisessa. Opettajan tarjoama tuki, kannustava palaute ja sopivan haastavat tehtävät voivat edistää oppilaan motivaatiota, vahvistaa onnistumisen kokemuksia ja tukea itseohjautuvuuden kehittymistä (Juuti & Lavonen, 2018).

Kokonaisuutena voidaan todeta, että onnistumisen tunteet, motivaatio ja itseohjautuvuus muodostavat oppimisen kannalta keskeisen kokonaisuuden, jossa jokainen osa-alue tukee toisiaan. Tämän vuoksi niiden tarkastelu yhdessä on perusteltua erityisesti oppiaineissa, kuten käsityössä, joissa oppiminen on toiminnallista, näkyvää ja oppilaan aktiivista osallistumista edellyttävää.

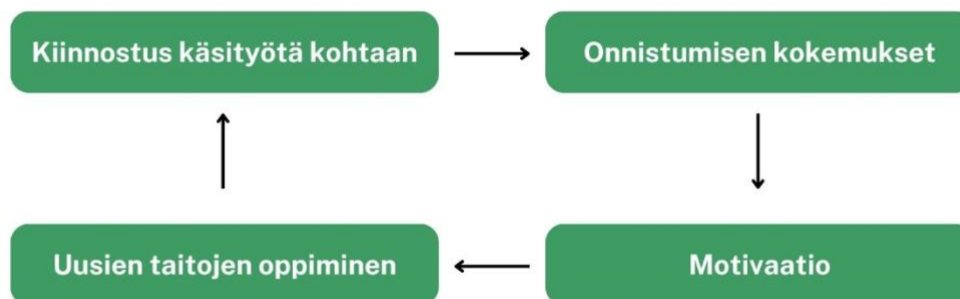
3 Tutkimuskysymykset ja viitekehyskuvio

3.1 Tutkimuskysymykset

1. Miten uusien taitojen oppiminen vaikuttaa oppilaiden motivaatioon käsityön oppimisympäristössä?
2. Millaisia onnistumisen kokemuksia oppilaat kokevat käsityön oppimisympäristössä?

Aloitimme tutkimuskysymysten suunnittelun kysymyksellä, mistä oppilas kokee onnistumisen tunteita ja miten se vaikuttaa oppilaiden motivaatioon käsitöitä kohtaan. Tutkimuksemme tavoitteena on tarkastella oppilaiden suhtautumista käsityön oppiaineeseen, heidän kiinnostustaan ja motivaatiotaan käsitöitä kohtaan sekä sitä, millaisena he kokevat käsityön merkityksen osana koulunkäyntiä.

3.2 Viitekehyskuvio

Kuva 1. Viitekehyskuvio

Viitekehyskuvio (kuva 1) havainnollistaa tutkimuksessa tarkasteltavien keskeisten käsitteiden välisiä suhteita. Kuviossa uusien taitojen oppiminen nähdään tekijänä, joka mahdollistaa onnistumisen kokemusten syntymisen. Onnistumisen kokemukset puolestaan ovat yhteydessä oppilaiden motivaatioon, ja nämä yhdessä vaikuttavat oppilaiden kiinnostukseen käsityön oppiainetta kohtaan.

4 Tutkimuksen toteuttaminen

4.1 Tutkimusmenetelmät ja aineistonkeruu

Tutkimuksen aineisto koostuu itse kerätystä empiirisestä tutkimusmateriaalista sekä aiemmasta tutkimuskirjallisuudesta. Empiirinen aineisto kerättiin peruskoulujen 5.–6.-luokkalaisilta oppilailta kahdesta eri kaupungista, Raumalta ja Turusta. Tutkimukseen osallistui yhteensä 50 oppilasta, ja otokseen sisällytettiin kaikki kyseisten luokkien oppilaat, mikä mahdollistaa kattavan kokonaiskuvan tarkasteltavista ryhmistä. Luokkatasojen osalta aineisto jakautui tasaisesti siten, että 25 vastaajaa oli 5.-luokkalaisia ja 25 vastaajaa 6.-luokkalaisia. Tämä mahdollistaa myös luokkatasojen välisen tarkastelun osana tutkimusta. Vastaajista 29 oli tyttöjä ja 21 poikia. Käsityön opetuksessa oppilaat työskentelivät sekaryhmissä, joissa tytöt ja pojat olivat yhdessä sekä teknisen työn, että tekstiilityön opetuksessa, mikä tarjoaa mahdollisuuden tarkastella oppilaiden kokemuksia ilman sukupuolen mukaista eriyttämistä oppimisympäristössä.

Aineiston keruu toteutettiin Webropol-kyselynä. Kyselylomake sisälsi pääasiassa monivalintakysymyksiä sekä Likert-asteikollisia väittämiä (asteikolla 1–5), joiden avulla kartoitettiin oppilaiden kokemuksia onnistumisen tunteista sekä motivaatiosta käsityön oppiaineessa. Lisäksi kyselyssä oli kysymyksiä, joissa vastaajat saattoivat valita useamman vaihtoehdon, sekä avoimia kysymyksiä. Kyselyn täyttäminen kesti noin 15 minuuttia. Olimme itse paikan päällä ohjeistamassa oppilaita kyselyn täyttämässä, jolloin varmistettiin, että kaikki vastaajat ymmärsivät kysymykset samalla tavalla ja, että vastaaminen tapahtui yhdenmukaisissa olosuhteissa.

Kyselytutkimus on yleisesti käytetty tutkimusmenetelmä, jonka avulla voidaan kerätä tietoa vastaajien kokemuksista, mielipiteistä ja asenteista systemaattisesti. Menetelmä soveltuu erityisesti tilanteisiin, joissa halutaan tavoittaa useita vastaajia ja muodostaa kokonaiskuva tutkittavasta ilmiöstä. Kysely voidaan toteuttaa esimerkiksi verkkokyselynä, mikä mahdollistaa aineiston tehokkaan keruun ja analysoinnin (Tietoarkisto, 2023). Sen vahvuutena voidaan pitää sen mahdollisuutta yhdistää erilaisia kysymystyyppejä, kuten monivalintakysymyksiä ja avoimia kysymyksiä. Avoimet kysymykset tarjoavat vastaajille mahdollisuuden kuvata kokemuksiaan omin sanoin,

mikä rikastaa aineistoa ja mahdollistaa ilmiön syvällisemmän tarkastelun. Tämän vuoksi kysely soveltuu myös laadulliseen tutkimukseen, vaikka sitä usein pidetään määrällisen tutkimuksen menetelmänä.

Tutkimus toteutettiin noudattaen Suomen tutkimuseettisen neuvottelukunnan (TENK, 2019) ohjeita. Koska tutkimus kohdistuu peruskoulun oppilaisiin, osallistuminen edellyttää sekä oppilaan vapaaehtoista suostumusta että huoltajan lupaa. Osallistujille kerrottiin selkeästi tutkimuksen tarkoitus, aineistonkeruumenetelmät ja heidän oikeutensa, kuten mahdollisuus keskeyttää osallistuminen milloin tahansa ilman seurauksia. Kaikki vastaaminen tapahtui anonymisti, eikä vastaajista kerätty henkilötietoja. Kysymykset on laadittu ikätasoisiksi ja turvallisiksi, jotta ne eivät aiheuta oppilaille painetta tai epämukavuutta. Tutkimuksessa noudatetaan hyvän tieteellisen käytännön periaatteita: avoimuutta, huolellisuutta ja rehellisyyttä.

Tutkimuksessa hyödynnettiin laadullista sisällönanalyysiä sekä määrällisiä analyysimenetelmiä, ja aineisto kerättiin helmikuussa 2026 Webropol-kyselyn avulla. Tutkimuskysymyksillä pyrittiin selvittämään mahdollisimman tarkasti oppilaiden motivaatiota käsitöitä kohtaan. Kysymykset käsittelivät oppilaiden ajatuksia sekä heidän kiinnostustaan ja motivaatiotaan käsityötä kohtaan. Kysely suunnattiin Raumalla ja Turussa 5.–6.-luokkalaisille oppilaille, jotka työskentelevät monimateriaalisen käsityön oppimisympäristössä.

Kerätty aineisto analysoitiin tilastollisin menetelmin hyödyntäen Webropol- ja Jamovi-ohjelmistoja. Webropol on verkkopohjainen kysely- ja analyysityökalu, jonka avulla aineisto voidaan kerätä, jäsentää ja tarkastella alustavasti esimerkiksi frekvenssien ja jakaumien avulla. Lisäksi Webropol mahdollistaa monikanavaisen tiedonkeruun sekä tulosten selkeän raportoinnin, mikä tukee aineiston kokonaisvaltaista tarkastelua (Webropol, 2024). Tässä tutkimuksessa Webropolia käytettiin aineiston alustavaan tarkasteluun ja kuvailuun, minkä jälkeen aineisto siirrettiin Jamovi-ohjelmaan tarkempaa tilastollista analyysiä varten. Jamovi on avoimen lähdekoodin tilasto-ohjelma, joka mahdollistaa aineiston analysoinnin sekä erilaisten tilastollisten menetelmien, kuten keskiarvojen, jakaumien ja luotettavuustarkastelujen, hyödyntämisen.

Jamovi perustuu R-ohjelmointikieleen, mutta sen käyttö tapahtuu selkeän graafisen käyttöliittymän kautta, mikä tekee tilastollisten analyysien toteuttamisesta sujuvaa myös ilman ohjelmointiosaamista (Ahmed & Muhammad, 2021). Ohjelma mahdollistaa analyysien toteuttamisen nopeasti ja joustavasti ja tulokset päivittyvät automaattisesti ilman erillistä uudelleensuorittamista. Lisäksi Jamovi tarjoaa mahdollisuuden tarkastella aineistoa monipuolisesti erilaisten tunnuslukujen ja jakaumien avulla, mikä tukee aineiston systemaattista analysointia.

Jamovi soveltuu erityisesti kuvailevien tilastollisten analyysien toteuttamiseen, kuten keskiarvojen, mediaanien, tyyppiäarvojen sekä hajontalukujen tarkasteluun. Ohjelman avulla tulokset voidaan esittää selkeinä taulukoina ja kuvioina, mikä helpottaa aineiston tulkintaa ja raportointia (Ahmed & Muhammad, 2021). Tämän vuoksi Jamovi toimi tässä tutkimuksessa keskeisenä työkaluna aineiston jatkoanalyysissä ja mahdollisti tulosten havainnollisen sekä johdonmukaisen esittämisen.

Laadullisessa tutkimuksessa kyselyä voidaan hyödyntää erityisesti silloin, kun halutaan tarkastella vastaajien kokemuksia ja merkityksenantoja. Tällöin keskeistä ei ole pelkästään vastausten määrällinen tarkastelu, vaan myös niiden sisällöllinen analyysi. Laadullinen tutkimus pyrkii ymmärtämään tutkittavaa ilmiötä kokonaisvaltaisesti ja tuottamaan syvällistä tietoa ihmisten kokemuksista ja näkemyksistä (Tietoarkisto, 2023). Aineiston analyysin osalta laadullisessa kyselytutkimuksessa tarkastelu perustuu vastausten tulkintaan ja niiden sisältämien merkitysten jäsentämiseen. Aineistosta voidaan tunnistaa toistuvia teemoja ja ilmiöitä, joiden avulla muodostetaan kokonaiskuva tutkittavasta aiheesta. Tällainen analyysi edellyttää systemaattista työskentelyä sekä tutkijan kykyä tarkastella aineistoa kriittisesti ja kokonaisvaltaisesti.

Kyselytutkimukseen liittyy kuitenkin myös rajoitteita. Vastausten syvällisyys voi vaihdella, eikä tutkijalla ole mahdollisuutta esittää tarkentavia kysymyksiä vastausten perusteella. Tästä huolimatta kysely on tarkoituksenmukainen menetelmä silloin, kun tavoitteena on saada yleiskuva tutkittavasta ilmiöstä sekä kartoittaa vastaajien kokemuksia laajemmalla joukolla.

4.2 Aineiston analysointi

Laadullisessa analyysissä hyödynnettiin sisällönanalyysiä, joka on keskeinen menetelmä laadullisessa tutkimuksessa ja jonka avulla aineistoa voidaan analysoida systemaattisesti ja objektiivisesti. Analyysiprosessi etenee tyypillisesti aineiston pelkistämisen ja ryhmittelyn kautta, jolloin yksittäisistä ilmauksista muodostetaan teemoja ja käsitteitä. Menetelmän tavoitteena on tuottaa ymmärrettävä ja tiivis kuva tutkittavasta ilmiöstä säilyttäen aineiston keskeinen sisältö (Tuomi & Sarajärvi, 2018). Tässä tutkimuksessa sisällönanalyysin avulla oppilaiden vastauksia käsiteltiin järjestelmällisesti ja kokonaisvaltaisesti. Analyysi alkoi aineistoon perehtymisellä, jolloin vastaukset käytiin huolellisesti läpi yleiskuvan muodostamiseksi, minkä jälkeen aineistosta etsittiin toistuvia teemoja ja olennaisia sisältöjä. Samankaltaiset vastaukset ryhmiteltiin yhteen, minkä avulla aineistoa voitiin tarkastella laajempina kokonaisuuksina ja tehdä siitä tulkintoja tutkimuskysymysten näkökulmasta.

Määrällinen aineisto analysoitiin tilastollisin menetelmin hyödyntäen sekä Webropol, että Jamovi-ohjelmistoja. Molempia ohjelmistoja käytettiin aineiston tarkasteluun ja kuvailuun. Analyysi perustui kyselylomakkeesta saatuihin kvantitatiivisiin vastauksiin, jotka koostuivat Likert-asteikkolisista väittämistä sekä monivalintakysymyksistä. Aineistosta muodostettiin summamuuttujia keskeisille tutkimuksen teemoille, kuten oppilaiden motivaatiolle ja onnistumisen tunteille, yhdistämällä useita samaa ilmiötä mittaavia väittämiä. Aineiston analyysissä hyödynnettiin sekä kuvailevia että vertailevia tilastollisia menetelmiä. Kuvailevina menetelminä käytettiin frekvenssejä, prosenttijakaumia ja keskiarvoja, joiden avulla muodostettiin yleiskuva oppilaiden kokemuksista. Lisäksi muuttujien välisiä yhteyksiä ja vastausjakaumien eroja tarkasteltiin Jamovi-ohjelmistolla toteutetun khiin neliö -testin (χ^2) avulla. Testillä arvioitiin erityisesti sitä, olivatko vastausjakaumat yhteydessä taustamuuttujiin, kuten sukupuoliin, luokka-asteeseen tai käsityön opetuksen suuntautumiseen. Tulosten tilastollista merkitsevyyttä arvioitiin p-arvon avulla, ja p-arvon ollessa alle 0,05 tulosta pidettiin tilastollisesti merkitseväenä.

Aineiston analyysissä hyödynnettiin sekä kuvailevia, että vertailevia tilastollisia menetelmiä. Kuvailevina menetelminä käytettiin frekvenssejä, prosenttijakaumia ja keskiarvoja, joiden avulla muodostettiin yleiskuva oppilaiden kokemuksista, ja tuloksia

esitettiin keskiarvotaulukoiden sekä pylväsdiagrammien avulla. Lisäksi analyysissä tarkasteltiin muuttujien välisiä yhteyksiä, kuten onnistumisen tunteiden ja motivaation välistä yhteyttä summamuuttujien avulla, sekä vertailemalla vastausten jakaumia. Muuttujien välisiä eroja tarkasteltiin taustamuuttujien, kuten sukupuolen, luokka-asteen sekä käsityön opetuksen suuntautumisen (tekninen työ tai tekstiili työ), perusteella, jotta voitiin tunnistaa mahdollisia eroja oppilaiden kokemuksissa eri ryhmien välillä.

Aineiston analysoinnissa kiinnitettiin huomiota huolellisuuteen ja systemaattisuuteen tulosten luotettavuuden varmistamiseksi. Mahdolliset puuttuvat tiedot käsiteltiin tarkoituksenmukaisella tavalla, eikä yksittäisillä puuttuvilla havainnoilla katsottu olevan merkittävää vaikutusta kokonaiskuvaan. Lisäksi analyysivaiheessa pyrittiin säilyttämään aineiston alkuperäinen sisältö ja tulkintojen johdonmukaisuus koko tutkimusprosessin ajan.

5 Tutkimustulokset

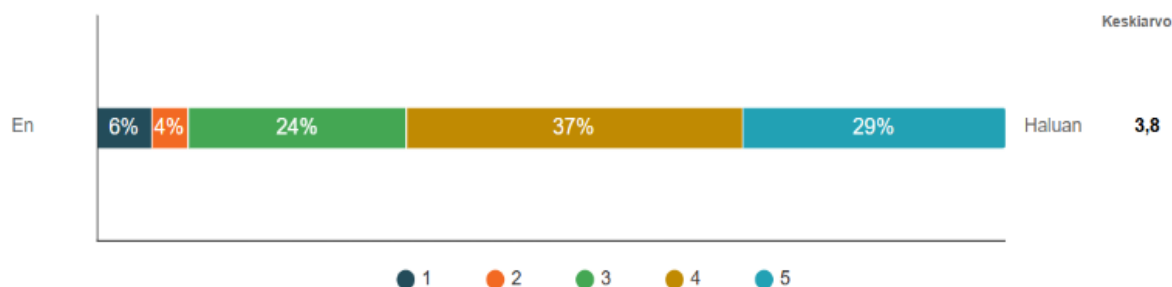
5.1 Uusien taitojen oppimisen vaikutus työskentelymotivaatioon käsityöissä

Tässä luvussa esitetään tutkimuksen keskeiset tulokset tutkimuskysymysten mukaisesti. Tuloksia tarkastellaan kyselyaineiston perusteella hyödyntäen vastausten jakaumia, keskiarvoja sekä kuvioita ja taulukoita. Ensin tarkastellaan uusien taitojen oppimisen yhteyttä oppilaiden motivaatioon käsityön oppimisympäristössä, minkä jälkeen käsitellään onnistumisen kokemusten yhteyttä oppilaiden kiinnostukseen käsityötä kohtaan.

Tulosten perusteella oppilaiden halu oppia uusia taitoja käsityötunneilla oli melko vahvaa. Suurin osa vastaajista arvioi halunsa oppia uusia taitoja asteikon korkeimpiin luokkiin 4 (36,7 %) ja 5 (28,6 %), jolloin yhteensä 65,3 % vastaajista suhtautui väittämään myönteisesti (kuvio 1). Väittämän keskiarvo oli 3,8 ja mediaani 4,0, mikä osoittaa, että uusien taitojen oppiminen koetaan oppilaiden keskuudessa pääosin tärkeänä ja motivoivana osana käsityön opiskelua.

Haluan oppia uusia taitoja käsityötunneilla.

Vastaajien määrä: 49

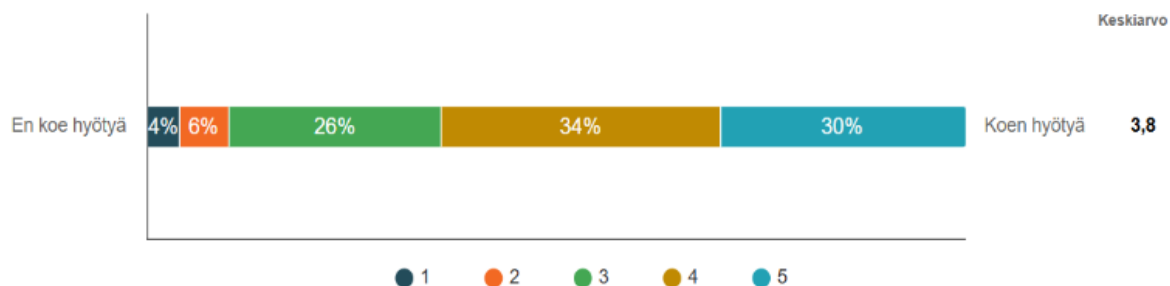
	1	2	3	4	5	Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
En	3	2	12	18	14	49	3,8	4,0
	6,1%	4,1%	24,5%	36,7%	28,6%			
Yhteensä	3	2	12	18	14	49	3,8	4,0

Kuvio 1. Haluan oppia uusia taitoja käsityötunneilla

Vastaajien näkemykset käsityötunneilla opittujen taitojen hyödyllisyydestä olivat pääosin positiivisia. Asteikon korkeimmat vaihtoehdot 4 ja 5 valitsi yhteensä 64,0 % vastaajista, ja väittämän keskiarvo oli 3,8 (kuvio 2). Tulokset viittaavat siihen, että käsityöoppiaineessa opitut taidot koetaan oppilaiden keskuudessa merkityksellisiksi ja arjessa hyödynnettäviksi.

Koen, että käsityötunneilla oppimistani taidoista on minulle hyötyä.

Vastaajien määrä: 50

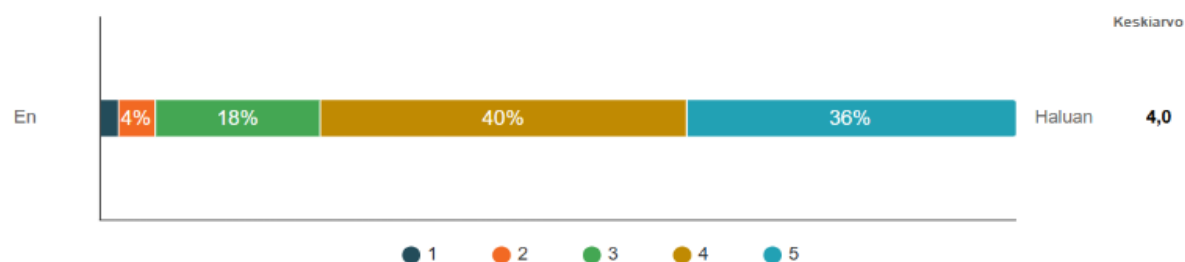
	1	2	3	4	5		Yhteensä	Keskisarvo	Mediaani
En koe hyötyä	2	3	13	17	15	Koen hyötyä	50	3,8	4,0
	4,0%	6,0%	26,0%	34,0%	30,0%				
Yhteensä	2	3	13	17	15		50	3,8	4,0

Kuvio 2. Koen, että käsityötunneilla oppimistani taidoista on minulle hyötyä.

Oppilaat arvioivat halunsa jatkaa yrittämistä epäonnistumisista huolimatta varsin korkeaksi. Asteikon vaihtoehdot 4 ja 5 valitsi yhteensä 76,0 % vastaajista, ja väittämän keskiarvo oli 4,0 (kuvio 3). Tulosten perusteella suurin osa oppilaista on valmis jatkamaan työskentelyä, vaikka työ ei onnistuisi heti toivotulla tavalla, mikä kuvastaa myönteistä suhtautumista oppimiseen ja haasteiden kohtaamiseen.

Vaikka työ ei heti onnistuisi, haluan silti yrittää.

Vastaajien määrä: 50

	1	2	3	4	5		Yhteensä	Keskisarvo	Mediaani
En	1	2	9	20	18	Haluan	50	4,0	4,0
	2,0%	4,0%	18,0%	40,0%	36,0%				
Yhteensä	1	2	9	20	18		50	4,0	4,0

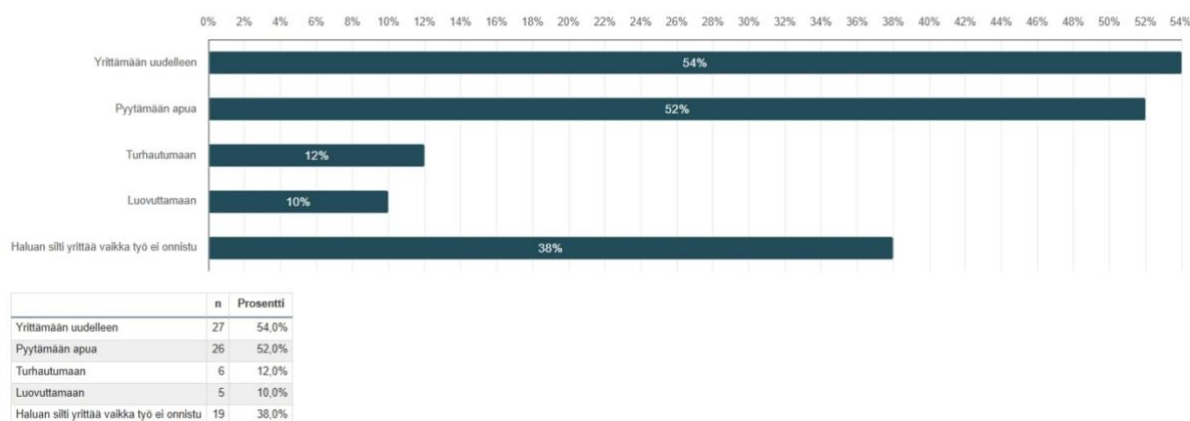
Kuvio 3. Vaikka työ ei heti onnistuisi, haluan silti yrittää.

Tarkasteltaessa epäonnistumiseen reagoimista sukupuolen mukaan havaittiin, että sekä tytöt että pojat valitsivat yleisimmin joko uudelleen yrittämisen tai avun pyytämisen (kuvio 4). Sukupuolten välillä ei kuitenkaan havaittu tilastollisesti merkitseviä eroja ($\chi^2 = 1,31$, $p = 0,520$; $\chi^2 = 1,49$, $p = 0,474$).

Myöskään teknisen työn ja tekstiilityön oppilaiden välillä ei havaittu tilastollisesti merkitseviä eroja. Molemmissa ryhmissä oppilaat ilmoittivat sekä yrittävänsä uudelleen että pyytävänsä apua epäonnistumisen kohdatessa ($\chi^2 = 0,08$, $p = 0,777$; $\chi^2 = 1,28$, $p = 0,258$). Tulokset viittaavat siihen, että oppilaiden toimintatavat epäonnistumistilanteissa ovat melko samankaltaisia sukupuolesta ja käsityön osa-alueesta riippumatta.

Jos työ ei onnistu se saa minut...
(Valitse yksi tai useampi.)

Vastaajien määrä: 50, valittujen vastausten lukumäärä: 83

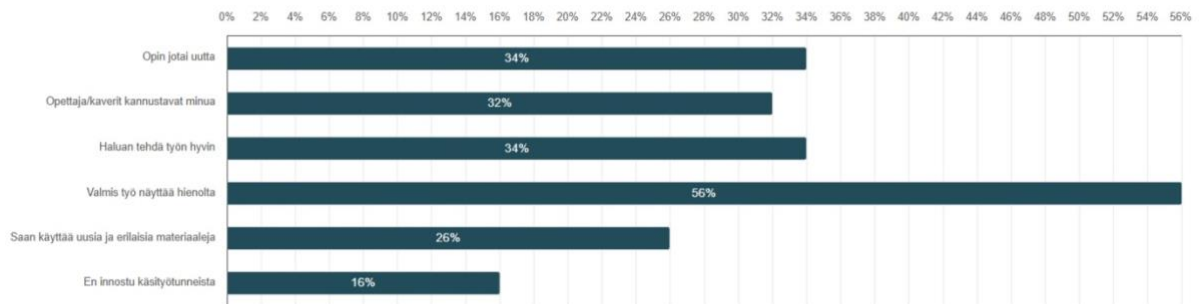

Kuvio 4. Jos työ ei onnistu se saa minut...

Tässä tarkastelimme sukupuolen ja käsityötunneilla innostumiseen vaikuttavien tekijöiden välistä yhteyttä. Tulosten perusteella opettajan tai kavereiden kannustamisen merkitys erosi sukupuolten välillä tilastollisesti merkitsevästi (kuvio 5), $\chi^2 (1, N = 50) = 8,41$, $p = .004$. Vaihtoehdon valitsi 14 tyttöä ja kaksi poikaa, mikä viittaa siihen, että kannustuksen merkitys käsityötunneilla koetaan tässä aineistossa vahvemmin tyttöjen kuin poikien keskuudessa.

Muiden innostumiseen liittyvien vastausvaihtoehtojen osalta sukupuolten välillä ei havaittu tilastollisesti merkitseviä eroja ($p > .05$). Näin ollen opettajan tai kavereiden kannustus oli ainoa tarkastelluista tekijöistä, jonka yhteydessä sukupuolten välillä ilmeni tilastollisesti merkitsevä ero.

Mikä saa sinut innostumaan käsityötunneilla?
(Valitse yksi tai useampi.)
Vastaajien määrä: 50, valittujen vastausten lukumäärä: 99

	n	Prosentti
Opin jotain uutta	17	34,0%
Opettaja/kaverit kannustavat minua	16	32,0%
Haluun tehdä työn hyvin	17	34,0%
Valmis työ näyttää hienolta	28	56,0%
Saan käyttää uusia ja erilaisia materiaaleja	13	26,0%
En innostu käsityötunneista	8	16,0%

Kuvio 5. Mikä saa sinut innostumaan käsityötunnilla?

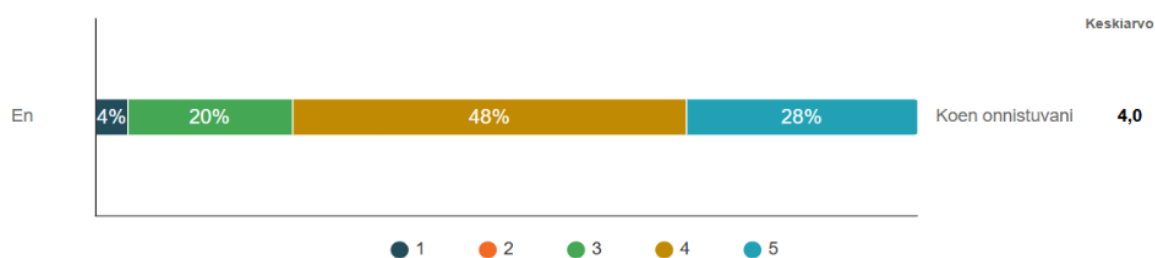
5.2 Onnistumisen kokemusten vaikutukset käsityö kiinnostukseen

Tulosten perusteella oppilaiden kokemukset onnistumisesta käsityötunneilla ovat pääosin myönteisiä. Suurin osa vastaajista sijoittui asteikon arvoihin 4 ja 5 (kuvio 6) ja vastausten keskiarvo oli 4,0. Tämä viittaa siihen, että oppilaat kokevat onnistumisen kokemuksia melko usein käsityön oppimisympäristössä.

Vaikka enemmistö oppilaista kokee onnistumista, osa vastaajista sijoittui asteikon keskivaiheille, ja pieni osa koki onnistumista vain harvoin. Tämä osoittaa, että oppilaiden kokemuksissa esiintyy yksilöllistä vaihtelua. Onnistumisen kokemukset ovat keskeinen tekijä oppilaiden kiinnostuksen ja motivaation kannalta, sillä ne vahvistavat käsitystä omasta osaamisesta ja voivat lisätä halua osallistua oppimiseen.

Koen onnistuvani käsityötunneilla.

Vastaajien määrä: 50

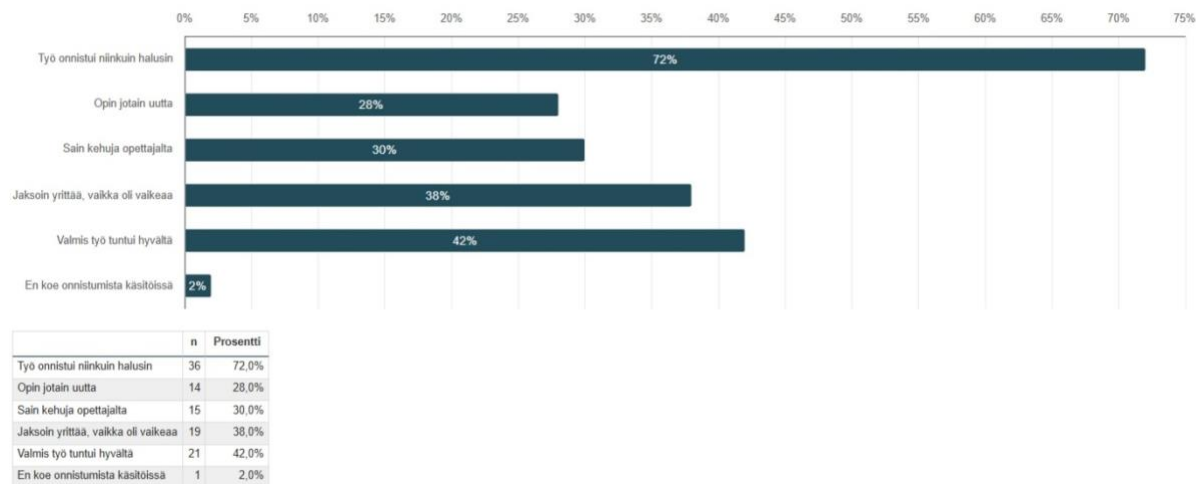
	1	2	3	4	5		Yhteensä	Keskiarvo	Mediaani
En	2	0	10	24	14	Koen onnistuvani	50	4,0	4,0
	4,0%	0,0%	20,0%	48,0%	28,0%				
Yhteensä	2	0	10	24	14		50	4,0	4,0

Kuvio 6. Koen onnistuvani käsityötunneilla.

Luokka-asteiden välisiä eroja tarkasteltaessa havaittiin, että viidesluokkalaiset ilmoittivat kuudesluokkalaisia useammin kokevansa onnistumista opettajalta saadun kehuun seurauksena (kuvio 7). Viidesluokkalaisista 10 oppilasta valitsi kyseisen vaihtoehdon, kun taas kuudesluokkalaisista sen valitsi viisi oppilasta. Ero ei kuitenkaan ollut tilastollisesti merkitsevä, $\chi^2(1, N = 50) = 2,38, p = .123$. Vaikka tulos viittaa siihen, että opettajan antama myönteinen palaute saattaa olla viidesluokkalaisille hieman merkityksellisempi onnistumisen kokemusten lähde kuin kuudesluokkalaisille, aineiston perusteella tästä ei voida tehdä varmoja johtopäätöksiä. Muiden

vastausvaihtoehtojen osalta luokka-asteiden välillä ei havaittu tilastollisesti merkitseviä eroja.

Milloin sinulle tulee käsitöissä sellainen tunne, että onnistuit?
(Valitse yksi tai useampi.)
Vastaajien määrä: 50, valittujen vastausten lukumäärä: 106

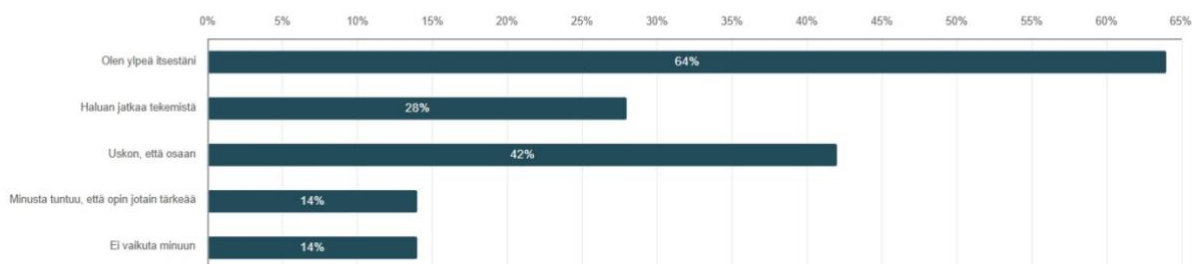

Kuvio 7. Milloin sinulle tulee käsitöissä sellainen tunne, että onnistuit?

Tarkasteltaessa sukupuolten välisiä eroja havaittiin, että pojat valitsivat tyttöjä hieman useammin vaihtoehdon "minusta tuntuu, että opin jotain tärkeää". Ero ei kuitenkaan ollut tilastollisesti merkitsevä (kuvio 8) ($\chi^2 = 2,89$, $p = .089$), joten sukupuolten välillä ei voida todeta olevan selkeää eroa tämän väittämän osalta.

Luokka-asteiden välisessä vertailussa kuudesluokkalaiset valitsivat viidesluokkalaisia useammin vaihtoehdon "olen ylpeä itsestäni". Ero ei kuitenkaan ollut tilastollisesti merkitsevä ($\chi^2 = 3,13$, $p = .077$). Tulokset viittaavat siihen, että kuudesluokkalaiset saattavat kokea onnistumisen yhteydessä ylpeyttä hieman useammin kuin viidesluokkalaiset, mutta aineiston perusteella tästä ei voida tehdä varmoja johtopäätöksiä.

Kun onnistun käsityötunnilla...
(Valitse yksi tai useampi.)
Vastaajien määrä: 50, valittujen vastausten lukumäärä: 81

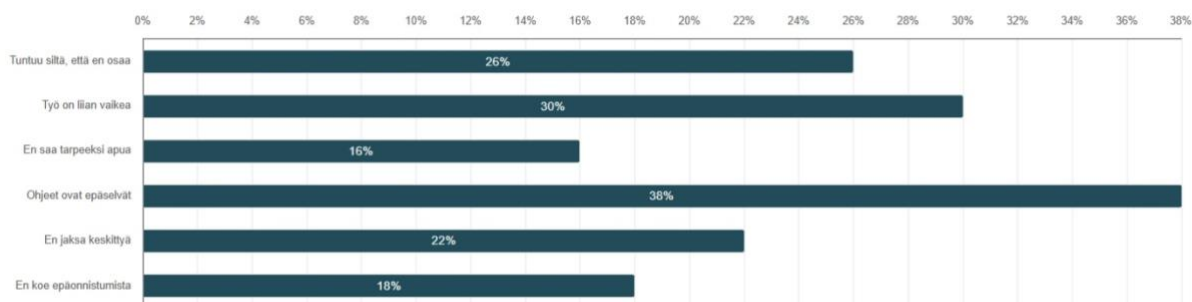
	n	Prosentti
Olen ylpeä itsestäni	32	64,0%
Haluan jatkaa tekemistä	14	28,0%
Uskon, että osaan	21	42,0%
Minusta tuntuu, että opin jotain tärkeää	7	14,0%
Ei vaikuta minuun	7	14,0%

Kuvio 8. Kun onnistun käsityötunnilla...

Kuvio 9 perusteella käsityön osa-alueiden välisessä vertailussa havaittiin tilastollisesti merkitsevä ero väittämässä "ohjeet ovat epäselvät" ($\chi^2 = 4,16$, $p = .041$). Teknisen työn oppilaista 13 valitsi tämän vaihtoehdon, kun taas tekstiilityön oppilaista sen valitsi kuusi oppilasta. Tulos viittaa siihen, että teknisen työn oppilaat kokivat epäselvät ohjeet useammin syyksi käsityön vaikeuksille tai epäonnistumisille kuin tekstiilityön oppilaat.

Muiden vastausvaihtoehtojen osalta teknisen työn ja tekstiilityön oppilaiden välillä ei havaittu tilastollisesti merkitseviä eroja.

Jos käsityö ei onnistu tai tuntuu vaikealta, mikä on useimmiten syynä?
(Valitse yksi tai useampi.)
Vastaajien määrä: 50, valittujen vastausten lukumäärä: 75

	n	Prosentti
Tuntuu siltä, että en osaa	13	26,0%
Työ on liian vaikea	15	30,0%
En saa tarpeeksi apua	8	16,0%
Ohjeet ovat epäselvät	19	38,0%
En jaksa keskittyä	11	22,0%
En koe epäonnistumista	9	18,0%

Kuvio 9. Jos käsityö ei onnistu tai tunnu vaikealta, mikä on useimmiten syynä?

6 Johtopäätökset

Tutkimuksen tavoitteena oli tarkastella, miten uusien taitojen oppiminen vaikuttaa oppilaiden motivaatioon käsityön oppimisympäristössä sekä miten onnistumisen kokemukset vaikuttavat oppilaiden kiinnostukseen käsityötä kohtaan. Tulosten perusteella voidaan todeta, että uusien taitojen oppiminen, onnistumisen kokemukset, kannustava oppimisympäristö ja oppilaan kokemus omasta osaamisestaan muodostavat kokonaisuuden, joka tukee käsityön opiskelumotivaatiota ja kiinnostusta oppiainetta kohtaan.

Tutkimuksen keskeinen havainto oli, että oppilaat suhtautuivat käsityön opiskeluun pääosin myönteisesti. Suurin osa vastaajista halusi oppia uusia taitoja käsityötunneilla ja koki käsityössä opittujen taitojen olevan hyödyllisiä. Tulokset viittaavat siihen, että käsityö koetaan oppiaineena, jossa oppimisella on selkeä tarkoitus ja käytännöllinen merkitys. Oppilaat eivät opi ainoastaan yksittäisiä kädentaitoja, vaan he kokevat saavansa osaamista, jota voidaan hyödyntää myös koulun ulkopuolella. Tämä tukee ajatusta siitä, että oppimisen merkityksellisyyden kokeminen vahvistaa motivaatiota ja sitoutumista oppimiseen (Vasalampi, 2022).

Tuloksista nousi esiin myös oppilaiden vahva halu jatkaa yrittämistä epäonnistumisista huolimatta. Valtaosa vastaajista ilmoitti haluavansa yrittää uudelleen, vaikka työ ei onnistuisikaan heti. Tämä voidaan nähdä merkinä siitä, että oppilaat suhtautuvat käsityöprosessiin pitkäjänteisesti ja ovat valmiita kohtaamaan oppimiseen kuuluvia haasteita. Havainto on kiinnostava erityisesti käsityön näkökulmasta, sillä käsityöprosessiin kuuluu luonnollisesti kokeilemista, virheiden tekemistä ja ratkaisujen etsimistä. Tulokset tukevat Dweckin (2017) näkemystä siitä, että oppiminen rakentuu tavoitteiden, yrittämisen ja kehittymisen ympärille eikä pelkästään onnistuneiden lopputulosten varaan.

Onnistumisen kokemukset näyttäytyivät tutkimuksessa yleisinä. Suurin osa oppilaista koki onnistuvansa käsityötunneilla, ja onnistumisen kokemukset liittyivät erityisesti uuden oppimiseen, valmiin työn valmistumiseen sekä oman osaamisen kehittymiseen. Oppilaille tärkeää ei näyttänyt olevan pelkästään lopputulos, vaan myös tunne siitä,

että oma työ etenee ja oma osaaminen kasvaa. Tämä tukee Banduran (1997) minäpystyvyysteoriaa, jonka mukaan onnistumiskokemukset vahvistavat yksilön uskoa omaan kykyihinsä. Käsiyön oppiaineessa tämä korostuu, koska oppilas pystyy konkreettisesti näkemään oman työnsä ja kehityksensä.

Tulokset osoittivat myös, että sosiaalisella ympäristöllä on merkitystä oppilaiden kokemuksille. Ainoa tilastollisesti merkitsevä sukupuolten välinen ero liittyi opettajan tai kavereiden antaman kannustuksen merkitykseen innostumisen lähteenä. Kannustus näyttäytyi tässä aineistossa tärkeämpänä erityisesti tytöille kuin pojille. Vaikka muita tilastollisesti merkitseviä sukupuolieroja ei havaittu, tulos korostaa kannustavan palautteen ja myönteisen vuorovaikutuksen merkitystä oppilaiden motivaatiossa. Oppimisympäristö ei muodostu ainoastaan tehtävistä ja materiaaleista, vaan myös opettajan ja vertaisten tarjoamasta tuesta.

Luokka-asteiden välisissä vertailuissa ei havaittu tilastollisesti merkitseviä eroja, mutta tuloksissa näkyi mielenkiintoisia suuntauksia. Viidesluokkalaiset näyttivät yhdistävän onnistumisen hieman useammin opettajalta saatuun kehuun, kun taas kuudesluokkalaiset korostivat hieman useammin ylpeyttä omasta osaamisestaan. Tämä voi viitata siihen, että oppilaiden kasvaessa onnistumisen kokemukset alkavat rakentua enemmän oman arvioinnin kuin ulkoisen palautteen varaan. Tulosta ei kuitenkaan voida tämän aineiston perusteella yleistää.

Käsiyön eri osa-alueiden vertailussa havaittiin yksi tilastollisesti merkitsevä ero. Teknisen työn oppilaat kokivat tekstiilityön oppilaita useammin epäselvät ohjeet syyksi käsiyön vaikeuksille tai epäonnistumisille. Tämä havainto korostaa opettajan ohjauksen merkitystä erityisesti tilanteissa, joissa työ sisältää useita vaiheita tai uusia työmenetelmiä. Selkeät ohjeet ja riittävä tuki näyttävät olevan tärkeä osa onnistumisen kokemusten syntymistä.

Kokonaisuutena tutkimus osoittaa, että käsiyön oppiaine tarjoaa oppilaille runsaasti mahdollisuuksia oppia uusia taitoja, kokea onnistumista ja vahvistaa motivaatiotaan. Tulosten perusteella erityisesti uusien taitojen oppiminen, onnistumisen kokemukset, kannustava ilmapiiri sekä opettajan tarjoama ohjaus ovat keskeisiä tekijöitä oppilaiden kiinnostuksen ja motivaation kannalta. Tulokset tukevat aiempaa tutkimusta siitä, että

oppiminen on vahvasti yhteydessä oppilaan kokemuksiin omasta osaamisestaan ja mahdollisuuksistaan onnistua. Käsityön oppiaineessa nämä tekijät näkyvät erityisen konkreettisesti, sillä oppiminen on toiminnallista, näkyvää ja oppilaalle helposti hahmotettavaa. Näin käsityö voi parhaimmillaan tarjota oppilaille kokemuksia, jotka vahvistavat sekä motivaatiota että uskoa omaan kykyihin myös laajemmin koulunkäynnissä.

7 Pohdinta

7.1 Tutkimusetiikka

Tutkimuksen toteutuksessa kiinnitettiin erityistä huomiota eettisiin periaatteisiin, sillä tutkimuksen kohderyhmänä olivat alakoulun oppilaat. Tutkimukseen osallistuminen perustui vapaaehtoisuuteen, ja oppilaille annettiin mahdollisuus päättää itse osallistumisestaan. Lisäksi huoltajien lupa varmistettiin ennen aineiston keruuta. Oppilaille kerrottiin tutkimuksen tarkoituksesta selkeästi ja heidän ikätasoonsa sopivalla tavalla, jotta he pystyivät ymmärtämään, mihin he osallistuivat ja mitä vastaaminen käytännössä tarkoitti. Tutkimustilanteessa pyrittiin luomaan rauhallinen ja turvallinen ilmapiiri, jossa vastaaminen oli luontevaa eikä aiheuttanut ylimääräistä painetta.

Aineiston käsittelyssä huomioitiin luottamuksellisuus ja anonymiteetti koko tutkimusprosessin ajan. Vastaajista ei kerätty tunnistettavia henkilötietoja, eikä yksittäisiä oppilaita ole mahdollista tunnistaa tutkimuksen tuloksista. Aineistoa käsiteltiin huolellisesti ja säilytettiin asianmukaisesti siten, että ulkopuolisilla ei ollut siihen pääsyä. Tutkimuksen päätyttyä aineisto poistetaan tietosuojakäytäntöjen mukaisesti. Näin varmistettiin, että osallistujien yksityisyys säilyy ja että tutkimus toteutetaan vastuullisesti.

Tutkimustilanteeseen liittyi myös käytännön eettisiä näkökulmia. Vaikka kysely pyrittiin toteuttamaan mahdollisimman häiriöttömästi, tutkimustilanne saattoi hetkellisesti vaikuttaa oppitunnin kulkuun. Lisäksi on mahdollista, että osa oppilaista vastasi kysymyksiin nopeasti tai tulkitsi niitä hieman eri tavoin. Näihin haasteisiin pyrittiin vastaamaan selkeällä ohjeistuksella ja olemalla paikalla tukemassa vastaamista. Kokonaisuudessaan tutkimus toteutettiin siten, että oppilaiden hyvinvointi, oikeudet ja turvallisuus asetettiin etusijalle koko prosessin ajan.

7.2 Jatkotutkimus

Tämä tutkimus tarjosi hyvän yleiskuvan siitä, miten onnistumisen kokemukset ja motivaatio näyttävät käsitteiden oppimisympäristössä alakoulun oppilaiden näkökulmasta. Tulokset herättivät kuitenkin myös uusia kysymyksiä, joita olisi

mahdollista tarkastella syvällisemmin jatkotutkimuksessa. Erityisesti kiinnostavaksi nousi se, miten erilaiset oppimistilanteet, tehtävät ja opettajan toimintatavat vaikuttavat siihen, millaisia onnistumisen kokemuksia oppilaille syntyy ja miten nämä kokemukset heijastuvat heidän motivaatioonsa ja kiinnostukseensa käsityötä kohtaan.

Jatkotutkimuksessa tutkimusta olisi mahdollista laajentaa pro gradu -tutkielmaksi, jossa ilmiötä tarkastellaan monipuolisemmin. Kyselyaineiston rinnalle voisi ottaa esimerkiksi haastatteluja tai havainnointia, jolloin oppilaiden kokemuksista saataisiin syvällisempää ja tarkempaa tietoa. Tällöin voitaisiin paremmin ymmärtää, miksi osa oppilaista kokee onnistumista vahvemmin kuin toiset ja millaiset tekijät tukevat motivaatiota kaikkein tehokkaimmin. Samalla olisi mahdollista tarkastella opettajan roolia ja pedagogisia ratkaisuja tarkemmin osana oppimisprosessia.

Lisäksi tutkimusta voisi laajentaa koskemaan useampia kouluja tai eri ikäryhmiä, mikä mahdollistaisi tulosten vertailun laajemmassa kontekstissa. Pitkittäistutkimus voisi puolestaan tuoda esiin, miten oppilaiden kokemukset muuttuvat ajan myötä ja millainen merkitys onnistumisen kokemuksilla on pidemmällä aikavälillä. Pro gradu -tutkielmassa olisi näin mahdollista rakentaa laajempi kokonaisuus, jossa tämän tutkimuksen tuloksia syvennetään ja tarkennetaan. Tämän työn voidaan nähdä toimivan lähtökohtana jatkotutkimukselle, jonka tavoitteena on tuottaa entistä tarkempaa tietoa käsityön opetuksen kehittämisen tueksi.

Lähteet

- Ahmed, A. A. & Muhammad, R. A. (2021). *A beginner's review of jamovi statistical software for economic research*. *Dutse International Journal of Social and Economic Research*, 6(1), 109–118.
https://www.researchgate.net/publication/354077071_A_Beginners_Review_of_Jamovi
- Aunola, K. (2018). *Kodin ja vanhempien merkitys oppimismotivaatiolle*. Teoksessa K. Salmela-Aro (toim.), *Motivaatio ja oppiminen* (s. 211–225). PS-kustannus.
- Bandura, A. (1997). *Self-efficacy: The exercise of control*. W. H. Freeman.
- Byman, R. (2005). *Voiko motivaatiota opettaa?* Teoksessa P. Kansanen & K. Uusikylä (toim.), *Luovuutta, motivaatiota, tunteita* (s. 25–42). PS-kustannus.
- Dweck, C. S. (2017). *From needs to goals and representations: Foundations for a unified theory of motivation, personality, and development*. *Psychological Review*, 124(6), 689–719. <https://doi.org/10.1037/rev0000082>
- Grönman, S., Lindfors, E. & Rönkkö, M. (2022). *Esiopetusikäisten lasten tavoiteorientaatiot ja ohjausvuorovaikutuksen tarve käsityön oppimisprosessissa*. *Journal of Early Childhood Education Research*, 11(1), 151–178. <https://journal.fi/jecer/article/view/114012>
- Järvenoja, H. & Järvelä, S. (2006). *Motivaation ja emootioiden säätely oppimisprosessin aikana*. Teoksessa S. Järvelä, P. Häkkinen & E. Lehtinen (toim.), *Oppimisen teoria ja teknologian opetuskäyttö* (s. 85–102). WSOY.
- Juuti, K. & Lavonen, J. (2018). *Opettaja voi tukea oppilaan kiinnostuksen kehittymistä*. Teoksessa K. Salmela-Aro (toim.), *Motivaatio ja oppiminen* (s. 197–210). PS-kustannus.
- Kontturi, H. (2016). *Oppimisen itsesäätelyn ilmeneminen ja kehittymisen tukeminen alakoulun oppimiskontekstissa*. Väitöskirja. Oulun yliopisto.
- Malmberg, J. & Kontturi, H. (2023). *Itsesäätöinen oppiminen*. Opetushallitus.
<https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/itsesaatoinen-oppiminen>
- Opetushallitus. (2014). *Perusopetuksen opetussuunnitelman perusteet 2014*.
https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/perusopetuksen_opetussuunnitelman_perusteet_2014.pdf

- Paananen, M (2020) *Itsesäätely ja toiminnanohjaus oppimistilanteissa: itsesäätelyn minäpystyvyys ja taitojen kehittäminen alakoululaisilla. Oppimisen ja oppimisvaikeuksien erityislehti: NMI-bulletin 30:2, 4–10.*
https://bulletin.nmi.fi/wp-content/uploads/2022/09/Bulletin_2_2020-paananen.pdf
- Sainio, T., Pajulahti, R. & Sajaniemi, N. (2020). *Näin tuet lapsen itsesäätelyä: Hyvinvoinnin pedagogiikka varhaiskasvatuksessa. PS-kustannus.*
- Salmela-Aro, K. (2018). *Motivaatio ja oppiminen kulkevat käsi kädessä. Teoksessa K. Salmela-Aro (toim.), Motivaatio ja oppiminen (s. 9–22). PS-kustannus.*
- Tietoarkisto. (2023). *Laadullinen tutkimus. Tampereen yliopisto.*
<https://www.fsd.tuni.fi/fi/palvelut/menetelmaopetus/kvali/>
- Tuominen, H., Pulkka, A.-T., Tapola, A. & Niemivirta, M. (2017). *Tavoiteorientaatiot, oppiminen ja hyvinvointi. Teoksessa K. Salmela-Aro & J.-E. Nurmi (toim.), Mikä meitä liikuttaa: Motivaatiopsykologian perusteet (s. 80–98). PS-kustannus.*
- Vasalampi, K. (2022). *Näin motivoit oppimaan. PS-kustannus.*
- Webropol. (2024). *Webropol – monipuolinen kyselytyökalu tiedonkeruuseen ja raportointiin.* <https://webropol.fi>

Koen, että käsityötunneilla oppimistani taidoista on minulle hyötyä.

	1	2	3	4	5	
En koe hyötyä	☐	☐	☐	☐	☐	Koen hyötyä

Milloin sinulle tulee käsitöissä sellainen tunne, että onnistuit?

(Valitse yksi tai useampi.)

- Työ onnistui niinkuin halusin
- Opín jotain uutta
- Sain kehuja opettajalta
- Sain kehuja kavereilta
- Jaksoin yrittää, vaikka oli vaikeaa
- Valmis työ tuntui hyvältä
- En koe onnistumista käsitöissä

Kun onnistun käsityötunnilla...

(Valitse yksi tai useampi.)

- Tulen hyväille mielelle
- Olen ylpeä itsestäni
- Haluan jatkaa tekemistä
- Uskon, että osaan
- Minusta tuntuu, että opin jotain tärkeää
- Ei vaikuta minuun

Jos käsityö ei onnistu tai tuntuu vaikealta, mikä on useimmiten syynä?

(Valitse yksi tai useampi.)

- Tuntuu siltä, että en osaa
- Työ on liian vaikea
- En saa tarpeeksi apua
- Ohjeet ovat epäselvät

- En jaksa keskittyä
- En koe epäonnistumista

Jos työ ei onnistu se saa minut...

(Valitse yksi tai useampi.)

- Yrittämään uudelleen
- Pyytämään apua
- Turhautumaan
- Luovuttamaan
- Haluan silti yrittää vaikka työ ei onnistu

Mikä saa sinut innostumaan käsityötunneilla?

(Valitse yksi tai useampi.)

- Opin jotain uutta
- Opettaja/kaverit kannustavat minua
- Haluan tehdä työn hyvin
- Valmis työ näyttää hienolta
- Saan käyttää uusia ja erilaisia materiaaleja
- En innostu käsityötunneista

Liite 2. Saatekirje

Hyvä huoltaja,
Koulussamme tehdään kandidaatin tutkielmaa aiheesta
Onnistumisen tunteet ja oppilaiden motivaatio käsitöissä.
Tutkimuksen tekijät ovat Tommi Tammi ja Artturi Tuure.

Tutkimuksessa oppilaat vastaavat lyhyeen kyselyyn tietokoneella.
Kysely tehdään käsityötunnilla. Kysymykset liittyvät käsityön
opiskeluun ja onnistumisen kokemuksiin.

Osallistuminen on vapaaehtoista. Kysely ei vaikuta arviointiin tai
koulutyöhön. Oppilaan nimeä ei kirjoiteta kyselyyn. Vastaukset
käsitellään luottamuksellisesti.

Toivomme, että lapsenne voi osallistua tutkimukseen.

Jos ette halua, että lapsenne osallistuu tutkimukseen, ilmoittakaa
siitä Wilma-viestillä viimeistään 01.03.2026.

Jos emme saa viestiä, lapsi voi osallistua tutkimukseen.

Ystävällisin terveisin,
Tommi Tammi, Artturi Tuure

Liite 3. Tietosuojailmoitus

Tietosuojailmoitus

1 (3)

EU:n yleinen tietosuoja-asetus,
 artiklat 13 ja 14

1. Rekisterin nimi	Onnistumisen tunteet ja oppilaiden motivaatio käsitöissä
2. Rekisterinpitäjä	Tommi Tammi, tostam@utu.fi , [REDACTED] Artturi Tuure, ajtuur@utu.fi , [REDACTED]
3. Vastuuhenkilön yhteystiedot	Tommi Tammi, tostam@utu.fi , [REDACTED] Artturi Tuure, ajtuur@utu.fi , [REDACTED]
4. Tietosuojavastaavan yhteystiedot	DPO@utu.fi +358 29 450 4361
5. Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset ja käsittelyn oikeusperuste	Tutkimuksessa kerätään tietoa, koskien oppilaiden onnistumisen tunteita sekä heidän motivaatiotaan käsitöitä kohtaan. Tutkimus toteutetaan webropol kyselyn avulla. Henkilötietojen EU:n yleisen tietosuoja-asetuksen 6 artiklan mukaisena käsittelyperusteena on <i>(rasti vain yksikohta)</i> ☒ käsittely on tarpeen tieteellistä tutkimusta varten (yleinen etu 6 art. 1 a-kohta) ☐ rekisteröity on antanut suostumuksensa henkilötietojen käsittelyyn (suostumus 6 art. 1 e-kohta) ☐ muu mikä _____
6. Käsittävät henkilötietoryhmät	Rekisteriin talletetaan rekisteröidystä seuraavia tietoja Luokka-aste, Sukupuoli
7. Henkilötietojen vastaanottajat ja vastaanottajaryhmät.	Tietoja ei siirretä eikä luovuteta tutkimusryhmän ulkopuolelle.

8. Tiedot tietojen siir- rosta kolmansiin mai- hin	Henkilötietoja ei luovuteta EU:n tai Euroopan talousalueen ul- kopuolelle.
9. Henkilötietojen säilyt- tämisäika tai sen määrittämisen kritee- rit	Henkilötietoja säilytetään 3 vuotta tutkimuksen päättymisestä, jonka jälkeen ne tuhoetaan tietoturvallisesti.
10. Rekisteröidyn oikeu- det	<p>Rekisteröidyllä on oikeus pyytää pääsy häntä itseään koskeviin henkilötietoihin sekä oikeus pyytää tietojensa oikaisemista tai poistamista taikka käsittelyn rajoittamista tai vastustaa niiden käsittelyä. Oikeutta henkilötietojen poistamiseen ei sovelleta tieteellisessä tai historiallisessa tutkimustarkoituksessa silloin, kun poisto-oikeus todennäköisesti estää tai vaikeuttaa käsitte- lyä.</p> <p>Rekisteröidyllä on oikeus tehdä valitus valvontaviranomaiselle.</p> <p>Yhteyshenkilö rekisteröidyn oikeuksiin ja velvollisuuksiin liitty- vissä asioissa on Turun yliopiston tietosuojavastaava, yhteys- tiedot ilmoituksen alussa.</p> <p><i>: Kirjoita tähän kenelle ja miten rekisteröity voi mahdollisimman yk- sinkertaisesti ja helposti ilmoittaa haluavansa peruuttaa suostumuk- sensa. Jos käsittelyperusteena on käytetty yleistä etua tai muuta kä- sittelyperustetta; kirjaa tähän; "Käsittelyperusteena ei ole suostu- mus".</i></p>
11. Tiedot siitä, mistä henkilötiedot on saatu	Henkilötiedot saadaan kyselystä, joka järjestetään kouluilla.

12. Tiedot automaattisen päätöksenteon ml. profiloinnin olemassaolosta	Tietoja ei käytetä automaattiseen päätöksentekoon tai profiloinnin tekemiseen.
--	--

Liite 4. Oppilaan suostumuslomake

Hei!

Olemme Turun yliopiston opettajankoulutuslaitoksen Rauman kampuksen opiskelijoita ja opiskelemme käsityön aineenopettajiksi. Teemme kandidaatintutkielmaa, jossa tutkimme 5.–6.-luokkalaisten oppilaiden motivaatiota ja onnistumisen kokemuksia käsityön opetuksessa.

Kyselyyn vastaaminen kestää noin 5 minuuttia. Vastauksesi on meille tärkeä, sillä tutkimuksen avulla voidaan kehittää käsityön opetusta oppilaiden näkökulmasta.

Tutkimuksessa noudatetaan hyvää tieteellistä käytäntöä:

- Kysely on anonyymi (nimetön).
- Vastauksiasi ei voida yhdistää sinuun.
- Oma opettajasi ei näe sinun vastauksiasi.
- Vastaukset eivät vaikuta arvosanaasi.

Osallistuminen on vapaaehtoista. Voit halutessasi jättää vastaamatta kysymyksiin.

Kyselyssä kerättyjä tietoja käytetään ainoastaan kandidaatintutkielmassa, jonka jälkeen aineisto hävitetään asianmukaisesti.

Vastaamalla kyselyyn annan luvan käyttää siinä saatuja tietoja tutkimuksessa.

Kiitos osallistumisestasi!

Tommi Tammi

Artturi Tuure